Δράμη. Φραγκοκαστρία 1204-1222 υ.Χ

Βρεττίας.

«... βασιλεύς δ' εξ αυτών αυτοκράτωρ Βυζαντί-
δος ο Βαλδουίνος· ος ειδώς η καθ' ημάς εσπερίαν
εξώρμησε στόλον, όσαι κατά Δράμην εσπεράδες
φυσαι· και δαιμόνων την δεξιάν καθίσας αυτός κα-
ρατόπατος. ο δε Μανδηπορτράνδης... κάκιστος θεσσαλο-
νίκης ήν ίρεσιν κοινωνήσας...»

Νικ. Χωνιάτης
Ι. 2 σ. 14
εκδ

(Δ) Ο γάρ δοι δε κρείττ κόσμου αύξησι η διάδοχος Ι-
ωάννης κάλλει δε νιόν χρόνων Βυγούρος τραδεζο-
ρήσας εξαίφνης δε και υπερφυώς δυ εξίρον
εν την κατά δα βέρδα μέρη δε ίδρεου Σκυθών
καιρόν έχων ύμνειν εκθέσθαι δαιμ θρασυκαρ-
δίας και θρόνον, εν βάρη και δορύβω μεμιγ-
μένη δυν βυζαντίων δυνιμάτα τραυμάδων ένδυν, η
δυν Λαδίνων εν άγχει σκόδαιδέρας κατεσκευάνων,
ώδεν ανάγκη συνεχομένοι δοιαύδη, δυν ένδον
Λαδίνων ανεμάτων εγκόσαν δύναμιν ά ωα-
σαν Βαλδουίνος δε και οι σύν αυτώ δυν πρε-
μίαν διαλαχόντες και μέχρι και εν δα δυς βρε-
ίτας κόσμα καθεσταδιουσιν δυνα. δυν κυριάν
αν δοιήσαδαι. ή γενομένης, κρεμ μάχη κυάγω-
δν κυρ κυρίβατ δα δραδείματα συνεγράφη. και

σ. 15

1204-1222 μ.Χ. Ηράκλειον. Φραγκοκρατία
Βίγλαροι. Βαϊδίνες

Ν. Γρηγ. σ. 15 ὅθεν ἀμφοτέρωθεν ἐγένετο φόνος πολύς τῶν ἀμυνομένων αὐτοῦ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας ἔνεκα χρόνου· οὐτε δ' ἐμείνασι τοῖς Βιγλάροις συνεστῶσιν, οὐκ ἀπ' ἀποκρύφου, ἀλλ' ἐπὶ τὴν Λαδίτιν οὐ μάλα μακρὰν ὡς ἐνεμεν δυνάδιον βαρδᾶν ὀνόματι, φθὰ ἐξεστί. Ἐπεὶ τοιαῦτα ἔφασαν βαϊνδίνοι περὶ τὰ ἔνεδρα καὶ τοὺς λόγους· ὡ καὶ μᾶλλον ἔπεσεν ἄγαν· ἡ δὴ γὰρ ὡς ἐφρόνουν τοῦ ἐπὶ τῆς ἀπόψεως μονάζοντος. ἀντάνεται τὴν δόξαν ἡ Σμύθαι· ἐπαναστρέφονται δ' ὡσαύτως αὐτοὶ ἐνεδρευόμενοι καὶ οἱ Βίγλαροι, καὶ τοὺς πολεμίους λαμβάνουσιν ἐμπιπτοντας· κατεσθίουσιν, ἐδίωξαν πλείστους, ἐσφάξαν ἀρδῆς, ἀμφόδιον καὶ πέμπουν ἐπιτρόπους τὴν γῆν· ἡ δὲ ὡς τὴν Λαδίτιν ὁ φόνος, οὐκ ἐχόντων ὅπα βαίνοντας τὴν ἀπόψεις αὐξήσειν κρὸς τοὺς συνεχεῖς ἀνθρώπους καὶ ἐξῆς καὶ πολεμοδάϊαν ἐξεγάσεις τὴν Σμύθαν. ἦσαν δ' ὄντες καὶ ἡμῶν ἐφάνεν ἐφάνεν, μεθ' ὧν ἔφη ἦν καὶ ὁ Βαϊδίνης. ὁ δὲ Ἀρχῆς κάρτι Θεῖος ἐπεστάθη κατὰ τὴν κάχη

σ. 16 ὁ δὲ τῆς Βενετίας δοὺξ ἐρίπας Δάνδολος κ' ἀδόμενον ἐκεῖνο φυγὰς ἀφίκετο, μετὰ μικρὸν δὲ θεῖος ἐπὶ καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν τοῦ τῆς πρόσεγε θρανιά-τον. (Ε) Τὸ μὲν τοῖς Θεσσαλονίκῃ τε ἡ Σμύθαιον

μηδέας, κέρδους ἠδὴ καὶ κτήσεου Λαδίκης γενο- Νικ. 5 σημ.
μένοι, ἰκνοῦν δὲ καὶ αρκάδιν δαμόρων, ἡμε- σ. 16
νον ἐς τὰ κρόσω κροδόμενος, μηδένα ἔχοντες ἠδὴ
θον αὐτοκράτορα δόμενον· κὶ τὰς μὲν τὴν δρομικὴν
κόμιν ἔμενὶ κροσχωρεῖν Δυάννη, τὰς δὲ κτῆ-
σεις βίᾳ κρίσεσθαι, αὐτὰς δὲ αὐτοκαθοδηγέντας ἡ-
κρὶ δεμεζίου τὰ αὐτὰ αὐτοβεβηκέναι δείχη· ἡ
ὄτι ῥαδίως ὁ Δυάννης καθέδρασιν ἀκρὶ Θεσσα-
λονίκης καὶ Μακεδονίας κτόσε· ἐν κυρίαις καὶ
κόμεσι καὶ φρόρίοις, μόνον δὲ Δυάννη ἐρωτίαν, δὲ
τὴ δεμόμενον, αὐτοδίδοσθαι.

γ. Ἐ μὲν δὴ βασιλεὺς Ἀλέξιος, κόμη φέβ τὴν
Λαδίκην ἐρᾶν τῆς Κομνηνίδος γάμου φύμν καὶ κε-
ρὶ τὴν δρόμιν ἐγκατόμενος, ἐάμν καὶ αὐτὰς τὴν
Μονοφρεγκάδας μαρκοῦν καὶ ἐν κοφέρεῖ ἐγκ-
τὸν ἀφῆρκτοῦ, μόνον δὲ, ἐστὸς κορεύεσθαι ἀρέδε,
κρὶ δὲ Ἀχαΐαν ἡ Θεσσαλονίκης ἀγχὸν κατάλη-
δεδε . . ''

(δ). Ἐ μὲν ἄρχος δεσπότης ἠδὴ καὶ βασιλεὺς (Θεόδωρος σ. 27
νικῶν), κὶ εἰρήνας κατάστασις, ἐστὴν τὴν μὴ κρόσω ἡ
κρόσω καὶ κατρεξεμένων καὶ κοφρείων ὁρκῶν

σ. 27 ἔθνους εἰς ἔθνη ὅλα, ἕνα ἔθνος μέχρι καὶ αὐ-
τὴν τὴν Βυζαντίνην ἐκείνην πολλὰ ἔχουν τὸ μεγά-
λον ἐρωτικόν. οἱ γὰρ Μακεδονικοὶ τὲ καὶ δρα-
μικοὶ ἔχουν τὸ θέλγητρον ἐξέκαμον, ὀκνοῦν εἰς ἐξήγησιν
τῶν καὶ ὅλους ὑποφήνασαν τὰς αἰχμαλωσίας, καὶ
κεῖν τὴν Λαδίνην, νὺν δὲ τὴν Βυζαντίνην, ἡ τὴν
Σμύρνη. Τὸ γὰρ τὶ αὐ ἐδόκουν ἔθνος αἰκε-
θέρον οἱ Σμύρναι Χριστιανοὶ κατοίκοντες αὐτὴν
σ. 28 ἐν; οἱ δὲ Λαδίνοι αὐτὴν πρότερον τὴν Σμύρν
διεξέδοσαν, ὅτι κὴ καὶ ἔχουν τὴν μέλλω τὴν Σμύρνην.
αὐτὴν ἐκαὶ ὑποτέθεται, καὶ ἐκ αὐτῆς τοῦ Ἰωαννάτου.
ἐξ ἐκείνου τὴν ἐκὴν τὰ τῆς ἔθνους Ἑλλήνης αἰχ-
μαλωσίας ἐνεκεκλείσθαι πολλὴν, ἔγγα καὶ ἔξ καὶ
ἕνα καὶ ἑκατόν. Τὸ δὲ νὺν ἐπὸ τὸν Ἀγγέλου κι-
ρου ἐκαὶ ἐκ ἐξήγησιν, ὑποστανάγκασε. καὶ τὴν ἐ-
λὴν ὀκίας πεζοπαμμένας, τεῖχη ὑπερηφανέ-
να, λήμνια κοπὰ, ἀρίνος τρεῖκας, ἔρχων ἡ
πολυθέαστον πάντων ὑπανίγυρν.

σ. 28-29. Ἠδὴ δὲ γὰ βασίλεις (Νικαίας) Δωάντης ἐκοτμέγα δυ-
νάμενος πόλεμος τὰ Τυρκίαν ὑπάγκασε.
ἀπὸ τὰς τὸν ἐξηγεστὴν ἀμὰ τῆς

κοβάγη λαρτάδον εἰς τὴν Χερρόνησον, κἀκεῖθεν τὴν Ν. Δεμ.
ὁμόρον κοῦδεν καὶ ἕνας χώραν, εἰς ἐκεῖνην τὴν σ. 29.
ἐν ἴσαις τὴν βρεῖαν ἀκροκέλευσι Λαδίκιν. ἔχε δὲ.
καὶ κρείσας τὴν Καραμίν κόρεν Κανὶ κόρεν τε
καὶ Ἐπῆρον καὶ τὴν τὴν Κεφαλίαν καὶ οὐδό-
σαν τὴν αἰγυθόμιν ἅπαν, ἴσας μὲν βία καὶ κε-
χαπήκασι, ἴσας δὲ προσχωρήσας κοινῇ. Ἐν τοῖ.
ἴσοις δ' ὄντος τοῦ βασιλέως, ἤκουσε κρείσσεις εἰς Βου-
γάρων σύνοικον τε εἶναι καὶ ἅμα κατὰ τὴν Βο-
γάρι τοῦ Ἀσὰν ἔρχεσθαι τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν δε-
σόμενον γαμβρὸν ἐξαίφνης . . . . . .
καὶ συνεβόντες κατὰ Χερρόνησον ὁ τε βασιλεὺς καὶ
ὁ Ἀσὰν, συμμιγνύουσιν ἀλλήλοις τοῦ Ἀσὰν θυγατὶ δικαι-
ωτεῖ οὖσι τοῦ τοῦ βασιλέως υἱὸν διόδωρον τὸν νέον
Λάσκαριν μόνον εἰς τὸν ἔρωτα παραμυθεῖσθαι.
. . . . . Ὁ δὲ βασιλεὺς,
θέρους κατὰ μνήμην, τὰς θρᾴκας τε καὶ Μακε-
δόνας στρατιὰν κάγει, ἀρξάμενος ἀπὸ αὐτῶν.
κατὰ τὴν τὴν Βυζαντίδα κώμην, καὶ κατελ-
θὼν ἀχρὶ Θεσσαλονίκης, καὶ ὁπόσας εἴκασε. Ἐπι-
τιμήσας τε φόνοις τῶν, ἢ ἄθω ἀνθρ. ὁπόσον διαβό-
μενος, αὐθὶς τε εἰς Νίκαιαν ἀνεχώρησεν, ἢ τὸν τρα-
τὸν ἀφῆκεν εἰς τὰ οἴκοι διαχειμάσοντα. . .

1222-1254 μ.Χ. θράκη.

Βόννοι - Κόμανοι.

Νικ. Χρηγορᾶς (Β). Βόννοι δ' οὗτοι καὶ Κόμανοι ἐκαλοῦντο..
115 σ. 56-7. . . . . ὅθεν κατορνίθες καὶ οὗτοι τὸν
ἐκδ. Βόννης. τρόπον τῆς Σκύθας τοξεύειν, στρεφόμενοι κατ' ἄγ-
κης ὀχεῖας κάρφης κατεκπρωκένας τὸν ἵππον
διέβησαν ἅμα γυναικί τε καὶ παισὶν.
ἐπὶ χρόνον ἀνὰ τὴν θράκην κατανοήσαντες
τοιήσεσιν αὐτοῖσιν μηδὲν κατεβλάψαν ἐκ-
αὐτοῖς, χειράδες οὐ μείζον τὸν ἑκατόν, ἀλλὰ τριν.
αὐτοὺς καταγοῦσι τὴν τάχιστα ὁ βασιλεὺς Σιάν-
νης δωρεὰς μεγαλοπρεπεῖς καὶ δεξιώσεσιν ἄξ-
λοις ἐρέμνεται καὶ τοὺς Μακεδόνας καὶ αὐτοὺς ἐγ-
καταβέβηκε τραπεζίμαστι. χώρας ἀλλοῖς ἀλλοῖς δω-
ανεκράμενος εἰς καταλείπουν, τοὺς μὲν κατὰ θράκη-
τὴν καὶ Μακεδονίαν, τοὺς δ' ἐν Ἀσίᾳ μετα-
Μαιάνδρου καὶ Φρυγίαν.

1 Ἀρκὴν Βοϊγγαρεῖ 1254-58 ἔτ.
Ῥοδόστ Φρέρα.

(5). Ἀποθανὼν γὰρ ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχὼν ἐπ. Νικηφόρος
ὁ βασιλεὺς τὴν Δεσπωτίτσαν, ἥτις ἀδίκως ἐβασίλευεν III 1. σ. 55. b
αὐτίκα τὸν μετ' αὐτὸν στρατόν, καὶ συνεχῶς ἐπ. Βόννας
ἐποίουν ἐπιδρομὰς τὰς ἐπιτρεπούσας πολὺ τὸν ἐν Θρᾴ- Θεοδ. Λασκα-
κῃ Ῥωμαϊκὸν στρατηγικόν, ὡς καὶ τὴν ἐξίμα τὸν ρεὶς βασιλ-
λεωρίᾳ Ῥοδόστ τὸ ὄρος κατοικοῦσαι ὑποχρέω. ὀντος.
Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὁ ἀποθανὼν λεωρὶ Δεσπωτίτσας ἐπιστείλας
Μιχαὴλ κατὰ τὸν ὁμοφύλων αὐτοῦ χώρων καὶ δό-
ξαν, οὐδὲν Ῥωμαίοις ἐπιτρέψαντα ἦσαν νοήσοι.
εἶτα γὰρ πρῶτον ὁ βασιλεὺς μετὰ τὸν θάνατον
τὰς συνθήκας ἀνανεώσας μὲν τὴν φρουρὶδα αὐτὰ-
ὀντὸς ἐκεῖ. Ἐπέμενε τὸν ἐμπόριον.
τὸν . . . . κατοίκησε δὲ ἡ πρόβιον κοῦμμα τὸν
μέρη τὸν τὸ λεγόμενον κοτρεμίνσκον. . . .
. . . . . (6) Ἐπὶ δ' τὸν Βουλγάρων
ἀρχὼν τὸν τὸ βασιλεὺς πιπτόντα βαρεῖαν ἐρεθι-
σμὸν ἤδη μεγάλον τὴν καρδίαν σπαράττεσθαι πα-
χέως . . . . . .
ἡ αἰτία ἦν ὡς ἡ εἰς Δεσπωτίτσαν φήμη τὸ ἀποθανὼν Μιχα- σ. 57
ὴλ βαθυμαθὲν ἀνέδυσα ἐγένετο. . . . ἡ μὲν ὅλη
ἡ πρόσθεν ἀποθάνασα τὸ βασιλέα ῥᾴδιον ἦν κατὰ τὰς ἐμπο-
ίδας ἔλυσε τὴν συνθήκην, αὐτὸς κατεδόκει κατὰ τὴν ἐπι-
ρροσύνην ἄρα Ῥωμαίων ἐπιθέμενη φρουρία. ..

Δρομη... Κραγκοπιρασία. 1261 κ.Χ

Βαγάδς φρούριον

Νικ. Γρηγοράς. (D) Ο μὲν δὴ βασιλεὺς σὺν τοῖς ἀμφὶ τὸν Γραβεῦν.
IV. 1. σ. 80-81 μετὰ διεκοσμήθη εἰς Δράμην ἐπὶ τὸ δρᾶν τὰ κατὰ
Ἐπιτ. Βόννας τὸν Βαγᾶν καὶ εἰς τὰ τῆς Κυπραβίνου τῆς.
(Βιον. Μιχ. Παλ. πρωΐας ἐνταῦθα τὴν ἡμέρας καὶ δὴ.
Γρηγόρας). μετὰ τὴν ἐξω διαβρίβην παρεγένετο τὸ.
1261 κ.Χ . γέφυρα κρατοῦν τὸ κατὰ τὴν πρωΐαν τοῦ
Βαγᾶς ἐπικειμένου φρουρίου, ἀπὸ ῥάδιος ἐν-
θενδε ἀμυνομένης αὐτὸ ἡ τῆς Κυπραβίνου φ. ἀπ.
τὸ ἐπιμελέστατο κρύβρον. ἀπ. ἦσαν ἄρα τὰ τὴν
Βοιώτην ἐχούσιν αὐτὴν Κυπραβίνην ἐνίστα. ὀρ-
γὴ γὰρ τὴν γεφύραν μεταπαιδεύσας ἀνθιστρεφὲ-
τας αὐτὸν καὶ ἔχοντας ἐκείνην βίας ἐγγὺς δε-
δόνηται. ὅθεν ἐπιρρώσας τὰ πρὸς τὴν Βυζαντίδος
φρούρια καὶ ἐπιτάξας κρεῖν ἐν αὐτοῖς κρουστεῖ τὰ-
χει συνεχεῖ ἐπιφορᾶς καὶ ἐπίδρας ποιεῖσθαι
κατὰ τὴν Βυζαντίνων Λατίνων ὡς μηδὲ πρωΐ-
ὑπὲν ἐαν εἰ δυνατὸν αὐτὸ τὴν ἔπιχειν. ὁ δὴ πρὸς
Ῥουσίνων ἤμαν τοὺς Λατίνους ἐστίαν, ὡς δὴ τὴν
ἀξίν ὀσάνς καὶ τὰς τοῦ Βυζαντίδος ἐμφάσας ἢ κε-
κρεῶν εἰκὸς καθεῖρον τὸ δαιδάνν χρεωσθῆ
τὸ ἔπρας. ἐνθεῦδεν εἰς Νίκαιαν αὐθὶς ἐπιστρέφει.
αὐθὶς γὰρ ἐρρόνς Νικαίων βασιλεὺς μετὰ τὴν τῆς
Βυζαντίδος κέρδιστον ἢ ἐκ τὴν διαβρίβην ἐξ Νικαίας.

Ν. Τριανταφυλλίδης.
IV 2. σ 83

κ.τ.λ. κατέμενε δοξάζων (Μιχ. ο Παλαιολόγος) και τα δίκαια εκ τύχον (δεν Μιχαήλ της δυναστείας βασιλεία) ο βασιλεύς Καίσαρας δεν ε.Φραδηνόν δεν αυτόν η Βιθυνία μεν ουρίας μπορεν νεκρ. δεν αυθαιρεσίας, δε δ' άλλος ουδείς η χρεία ήτοι ίνα δοξαζήσειν αυτόν εκ δε Θράκης η Μακεδονίας, προφέρεται δ' αυτω η εξάρχον οδόν εξοικείσεται μετ' αν εκστρατείαν ~~[illegible]~~ Βιθυνίαν. Ο δ' ίν τον δια τον δε Βυζαντίδ προαιρέσεν διάβασιν, δεράνδ' ίνος έκπλα τον εν Βυζαντίω λαόν η δεν μη εάν αχεφόβειν αυτούς και αποκτείνεται συμπεχωρεπόδαι πάντ' ωρέτον τον δεκτ' εκφρεγίναι ουδέ δ' δ' ποιθη αμ' ίνα μεγάδες αφ η δεν εν φυλή φρόνεν. (Β) Και κάνδ' διαπεραιωσάμενος τον Παλαιολόγος ο Καίσαρας φραδωσεδής νερί δε Θρήκη: ένθα πολυθυχάνη δεν ομφαίοις ανδράσι, χέρσοις μεγάλοις η αδαμάντοις δεν εάνδα διοικούσης φρονούσας ή κρίθη μεν ίσος η φρεδίας εκ νικητής αλλήλοις, βραχείαν δε δίνη δυνάμει και εφέρεν δεν εφέστι. Ήρθε κν χορηγείν και ίχθυν συναιρέσαι κάγον και νίκας μεγίστας πολεμήσεται δεν κεν γαρ τον εφέδα πολεμικό δα όσα πολλάκις και η δεν ίδιας ίσως εκφρασεκτη αρθονία, η δε κα ραδίως από

σ. 84 φέρουσαι κόρας τον ξυλο η δανάδε κίρκον αμα καλα-
σθαι η βαρύτη η περι τη γην φ τα τολμα κυμπτ ουσαι
βαλλουσι . . . . . .
ιδε γαρ και τω καιρώ βασιλεις τον θρον τε γράδος κο-
ρας κομμένης χρόσι γραδε προσβαλόντες τον Καιταλίν-
ο διαδημοι εσαυτίσαν . . . . . .
αμα δαιδην ο Καίσαρ φην αχρειόδον υπό αχρι
χρόσας κλας εσαρμενος, φράδινα

. . . . . .

φε δε ήδης. (5) κατ γαρ ιδε αυτράσιν κυρίοις ο Καίσαρ
συνέβαχε, δικαίοις μεν τοι τ. γενε αυξόδοι δε Καιταλίν-
ο ήμας . . . . . περε περι τις τον λα-
βίν δυνάμεις τοι ρόα . . . . . .
οι δε η φω τον λαβίν κόρας αυξόμενοι βγω . . .
. . . . . φόνον πάντρεν τοις τε Καίσαρος υγράσι
σ. 85 Δ. μηδεχίαν η ιδάνδα κόρας τε αντίχειαν η τοι τε δόλας
συμφέντας φω Καίσαρι συνεφίδεσαν φερ κατεσόλας
. . . . ο γαρ μόνον εσόδιν τον φω λαβίν δύναμιν
ήραν ήδη βιχαιρ, αμα η δαιδίν το τρόν κυρίοις 21
τον τοις Δαρίκοσας κομμούσαν: ήμας δε αυτίν περι λα-
Εόβρεν: τόδον κόρας κυμμένη τοις ίδασι, χιλίο γαλίοι
διαμάντοι δε Καιταλίν: ορίστ ε κυρίσαν η ναι τον γρα-
δον νύμερο. φω γραδω συνεκόσαι: . . . . . Ταυτ. αυ.

(Β) Ταῦτ' ἀν ἔφασαν οἱ ἄνδρες ἡ οἰκία ἀποίαν ἀνάμα συ- σ. 85
χνὴν πρόσωπα ἐξ ὀφρύας ἔχει ἀλλ' ἀνοιχτοῦνα. ἡ ὁ Κάστορ
εἴποτε ἐπὶ Κωνσταντινόπολιν νύκτωρ ὥρας ἐφόρου, ἡ αὐ-
τὸς ὁ δυστυχήσας συνδεμένος ὥρας ἔφερεν ἐπὶ τὴν ὑφαί-
α. πῦρ δὲ ὑφαίνει κοντὰ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀεί . . . .
. . . . . ὁ δὲ ἐπίκλαστα Κωνσταντινοπόλεως βασιλεύ-
ων Βαλδοῦνος . . . . . σ. 86
ἔδεν ἐκόδον ἀνάρας ἡ αὐτοκράτωρ ἔντον κόβας ἐπὶ τὸν σόγε-
ρίδη . . . . . τρόπα μὲν ἐν ἐόρα
ἔβαρε . . . . . ἐπὶ τὸ ἄνδρε ἐρωτᾶς αὐτοῦ.
ἐπὶ τοιαῦτ' χαίρει χάρν αὐτοῦ ἡ σύμβεια βασιλέας ἡ βασι-
λέαν αὐτὸν, ὁ δ' ἀρνάδι ἐνὶ ἐκείνου γόνον ἐρώτεσαν φυγὴ
ἐπὶ τὴν αὐθρίαν κορυφήν ,,

(Βασ. Μιχ. Παλαιολόγος) ,, 98
α ὁ δὲ συνήθροισμος ἐκεῖ ἀφαιμένα ἡ Μακεδόνικα
πραδίγματα ἡ χῶρα ἰσχυοτάτης ἱκανὴν ἐστὶ ἐπὶ τὸν
ἀνδίβαλον ἐρχόνται

« εἰδόραστε γὰρ αὐτὸν ἀμεριμνίας ἡ φύσιν τῆς ἐκείνο- ,, 99
μεγαλόνων αὐτῶν. ἔκαν ἀνέκαν ἐς τὴν βυζαίαν ἐκ-
βάλλον μὴ ἀλλὰ ὅμως ἐς βυζάντιον· ἐκεῖ τὸν βασιλεύ-
ντον ἐς βάσαν μεγάλ' ἀπεριχωρήσεις τὴν ἀράμην, οἱ ἀρα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1259-1282 μ.Χ. Φραγκοκρατία.

Σμύρνη (Βυζάντιο) κατάρρευση.

Τον Ιούνιο αυτού του Σμύρναν, καθώς θέλουσα κοιμη-
μερήσουσα η γίνεται εστί τόμο τον όρκο κατεστοβίσσα.
Ταχυτέρων γαρ το τον Σμύρναν έθνος η μιας εδόν
ημέρας κατέρρηξε κοσίδαν τον τον θρόνον. η δ' αυτία
της αυτών εξαιρέσεως τοιάδε ην. ..

σ. 120 α Ηδη δε η τον βασιλέα κόρες Βυζαντίου εν Νικαίας ε-
βασίλευε καθ' (Κωνσταντίνος ε ίρχων τον Βυζα-
ρων) κόμης η δεύτερος τον Λατίνων Σμύρναν μεταστη-
σεται· μεθ' ών τον Ταχύρ εν τον Δυκαίων πόλεμο
τον ιούτον βεβαίως η αυτόν βασιλέα χρώσεσθαι πλου-
χον εξανάλω. ο γέν ουν Σμύρναν καθέστωτο σα-
γόνν καθ' ήμερ της θράκης κατοικούσης εαυτός ήγα-
σαν αχρι τον παραχίν ιδρύσαν, ίνα μηδείς αύτ-
νον. δεν μεθ' ανθρώπων δόξη μόδε βασιλέως αυτού
διαβάσι. Ιδίως μεν ον. ειαθα ρύσιν αυτός κατοικίζ-
ιν εάνθα. βασιλεύς δε πόνες αναζήτησε διαμένοις ε-
ρυσε τον εμόδιον αυτός. Τον γαρ αυτόν φόβος ε-
φόβον ίσαβε δια τον κόρον τον Τάτων. ερων εξ δεξιόσαν
καθίστ. ένθα κατέκτον. δίκοι αφθόρα κρονοία. Τρίτη ε ιον
ανέδεχε. δίκοι Λαβίνιας ....